Skrevet for „Stjernen".

Da jeg kom hjem.

(1884.)

...fred jeg min Moder, — det var en
Sommerdag,
...gen stod i rige Brudeklæder,
...lv og Bølger lytted til Nattergalens
Slag,
...rken stod i Reden paa Landsbykir-
kens Tag,
...ærken sang om Somrens lyse Glæ-
der.

... jeg sang med Lærken og alle Fugle
smaa,
...r imellem Rug og Kløver Senge:
...loven dog er dejlig, hvor Søen dog
er blaa,
...paa brune Hede jo Skjønheds Temp-
ler staa,
...ig Gyvel store Munder hænge!

...af Havet stiger, mit eget lille Land,
...k dig, min Ungdoms Elskerinde!
...n jeg højt har jublet paa Østens
Palmestrand
...hvor Nilen kjæmper med Ørknens
hvide Sand,
...rien og mellem Sierras Tinder.

...r det stolte Snefjæld imod den Kæm-
pehøj,
...der vore Helteædre hvile!
...e end Lærken vel Klippepruen fløj,
...Verdensstrømme de gjorde mere
Støj
...Bakke, hvor Aakander smile;

...oder er dog Moder! — der er et
Trylleri
...Navn, i hendes bløde Arme!
...er over hende den Livets Poesi,
...er om den stille, men dybe Harmoni
...Aandens Lys og Hjærtets Varme.

...der er dog Moder! — og hvor har
jeg vel drømt
...t, saa sandt, saa fagert som hos
hende!
...i hele Verden har elsket mig saa
vint!
...hun mange Gange har Smærtens
Bæger tvint,
...ensBlus hun for mig maatte tænde.

...jeg dig, Moder! nu favner dig din
Søn
...sig en Stund i dine Arme!
...dig ind i Øjet og lytter til i Løn,
...er ham du lyser Guds Fred i stille
Bøn,
...an gaar igjen, hvor Bølger larme.

...temindet træder saa tyst ad Døren
ind
...e, klare, spørgsmaalsdybe Øjne!
...r det saa sælsomt igjennem Sjæl og
Sind,
...ter hendes Mund paa min duggede
Kind, —
...n dog Kjærligheden Livet højne!

Adam Dan.

...m er stemmeberettiget?

...staten Nebraska er følgende Per-
...emmeberettigede: Enhver mand-
...fon 21 Aar eller derover, som
...holdt sig 6 Maaneder i Sta-
... Dage i Countiet og 10 Dage i
...tet, Townshipet eller Wardet, og
...en er Borger af de For. Stater
...r udtaget sine første Papirer ikke
...nd 30 Dage før Valgdagen.
...ere i Byer i Nebraska med over
...Indvaanere er ikke stemmeberetti-
...undtagen de lade sig registrere
...e respektive Wards Bestyrelse
...gende lovbefalede Dage: Ons-
... Oktbr.; Torsdag, 27. Oktbr.;
... 4. Novbr., og Lørdag, 5. No-

Columbus.

12te Oktober, 1492, opdagede
...er Columbus Amerika. Det var
...n gamle Tidsregning, men Tids-
...en er bleven lidt forandret siden
..., og vi anse nu den 21de Okto-
...n den Dag paa hvilken Opdagel-
...e Dato, som mærker Firehundre-
...agen for den vestlige Verdens
...else, blev ansat som Indvielsen af
...udstillingsbygningerne i Chica-
...Denne Udstilling, hvis officielle
...„den columbianske Udstilling",
...o ogsaa til Minde om den store
...hed, og derfor var det passende
...Aabningshøjtideligheden paa
...g.
...deligheden overgik alt, af Pro-
...r, Musik, Belysning osv. I
...nge Mile lange Procession fand-
...ved halvandet hundrede Musik-
... Det elektriske Lys, der straalede
...pen af et af de højeste Taarne,
... Styrke af 150,000 Stearinlys,
... Hjælp af et stort Glas forøgedes
...millioner Lysstyrke, saa at det
...ligt til Milwaukee. Der var et
...r paa 5200 Sangere. Et tusin-
...stemmer i et Korps maa gjøre
..., naar de andre Parter staar i
..., som de naturligvis var.
...00 Indbydelseskort var udstedte,
... 2 Eftermiddag talte Forsamlin-

gen i den uhyre Hovedbygning 100,000 Personer. Det er vanskeligt for den Læser, som ikke har været til Stede, at fatte Omfanget af et enkelt Rum, som dækker et Fladerum paa 40 Akers. Men det vil hjælpe lidt paa Forstaaelsen, naar vi siger, at Musiktribunen, som var besat med 5,000 Personer, kun indtog en mindre Part af den sydlige Ende, men desuagtet var dette Antal større end det som kan rummes i den berømte store Sal i Auditorium i Chicago. Taler holdtes af Vice-Præsident Morton, Præsident for Udstillingsbestyrelsen Higinbotham og Mrs. Potter Palmer, Præsident for den kvindelige Afdeling m. fl. Hovedtalerne holdtes af Republikaneren Depew og Demokraten Henry Watterson. Talerne kunde naturligvis ikke høres, lige saa lidt som det mægtige Korps paa 5000 Stemmer ævnede at strække sig til den modsatte Ende af det umaadelige Rum.

* * *

Opdagelsen af en Halvklode, en halv Planet, baade af Navn og Gavn en ny Verden, maa rettelig anses som en af de største Begivenheder i Verdenshistorien, og som den mest betydningsfulde siden Menneskets Søns Advent paa Jorden. Gjennem den ældre Tids Barbarismes Omskiftelser og Middalderens endnu mere nedværdigende borgerlige og religiøse Barbarisme befandt den gamle Verden sig paa et nedadgaaende Stadium, da den geniale Italiener, Christofer Columbus, aabenbarede for længslende Hjerter et nyt jomfrueligt Fastland, som Eftertiden har berømmet under det skjønne Navn „Columbia", men som der uretmæssigt er indskrevet i Verdens Geografier som Amerika.

Columbus' Opdagelse fordrede tilvisse stort Mod, videnskabelig Klogt og en urokkelig Tro paa Forsynets Forudbestemmelse. I Mangel af en Modvægt i Vesten var den gamle Verden sunken ud af Ligevægt bag østerlandsk Mørke og Død, og de intelligente Kræfter blandt den daværende Menneskehed havde som om tilskyndet af Selvbeskyttelsens Instinkt lejret sig ved den europæiske Vestkyst, hvor de stilledes lige over for det brede, svælgende Atlanter, som strakte sig langt vester ud, efter Sigende til Verdens Ende, og som var besat med forfærdelige Uhyrer, stillet under den skinbarlige Slemmes direkte Herredømme, og hvis Vande under Sollinjen kogte som i en Gryde.

Men et videnskabeligt Instinkt, ligesom støttet af en højere Inspiratoin, skabte det Begreb, at der dog maatte findes noget bag denne uhyre Vandflade, at Jorden var rund, og at der paa den anden Side maatte findes en tilsvarende Modvægt. Denne Ide blev personliggjort i Columbus, Sønnen af den ringe Uldkarter fra Genoa, og med Videnskabens Tryllestav gik han frem for at rense det salte Hav fra Overtroens Djævle og sprede Aabenbarelsens Lys over et jomfrueligt Fastland 2,000x10,000 Mile indeholdende 17,000,000 Kvadratmile, eller 4 Gange saa stort som Europa.

Men den store Sovende anede langt fra den fulde Udstrækning af hans Opdagelse. Han antog, det var Indiens Østkyst og de derved liggende Øer, han var truffet paa. Kunde han have gjort sig en Forestilling om Opdagelsens sande Størrelse, og den Betydning den vilde faa for Efterverdenen, vilde Glæden have været for stor for en almindelig dødelig at udholde. Columbus drømte ikke om, at den Tid skulde komme, da 64,000,000 Mennesker paa denne Side af Vandet skulde sammen med alle de intelligente Nationer paa den anden Side af Havet tilbringe Størstedelen af et helt Aar i Betragtningen og Mindelsen af hans Bedrifter.

Det er bleven sagt, at Columbus i k k e er Amerikas Opdager. Hvis den, som først saa Landet, var Opdageren, ja saa maatte jo Æren tilkjendes vore Forfædre, de gamle Vikinger, som i fordums Dage i sine Robaade spøgefuldt bolede sig paa de mørke Vande og vakte Gru i alles Hjerter.

Skjønt vi som Efterkommere af den djærve Vikingerase kunde fristes til at bekræfte de af Prof. Anderson, Prof. Eben Horsford og andre opstillede Paastande, saa maa vi dog indrømme, at Columbus var den praktiske Opdager, var den, som egentligt aabnede den nye Verden for ol Verdens Øjne. Slutningen af det femtende Aarhundrede vår moden for et glimrende Vovestykke. Columbus saa, han vovede, han vandt, — og det er Ære nok for en Mand, at han griber sine Chanser og gjennem alle Vanskeligheder og aarelange Gjenvordigheder tvinger sin Vej frem til sluttelig Sukses.

Et slemt Snitsaar er vanskeligt at helbrede, især efter Hævelsen indtræder. Der gives intet bedre Middel derimod end St. Jacobs Olje, der hurtigt læger og borttager Betændelsen.

Politiske Strøtanker.

Af Rasmus Ebbesen.

Ved at betragte Situationen fik jeg Lyst til at skrive et Par Ord til „Stjernen" nu igjen.

Vi kjender jo alle Homesteadaffæren der nedefra Pennsylvania, de fleste af os har jo læst om det i Bladene. Det hedder sig, at da Kongressen fik Nys om det skete — at Pinkertonmændene havde skudt paa Arbejderne og at der var baade dræbt og saaret Arbejdere, at Kongressen da sprang op og fordømte Pinkertonarmeen alle som en Mand, og sagde: Væk med Pinkertonrøverbanden. Det var det første og det sidste vi hørte, saa ikke mere fra Kongressen angaaende den Ting. Det var let at forstaa at Kongressen fik Mundkurve sat paa, saa de maatte tie stille. Ja det er jo let at begribe at Fabrikanterne ræsonnerer som saa: Pinkertonarmeen maa vi beholde, vi maa have dem i Beredskab til Selvforsvar i slige Tilfælde som dette her; vi har nok Militsen, men det er ikke vore egne Folk, dem skal vi have igjennem Loven, saa er det ikke saa sikkert vi kan faa dem og imidlertid kan det ogsaa gjerne blive for sildig. Derimod kan vi ordre Pinkertonmændene naar vi beslutter at sætte Daglønnen ned; for det har vi Lov til at gjøre, thi det er altsammen uden for Loven.

Vi ser altsaa at vi har en Hær herovre i Amerika, som ikke er under Loven. Paa den Maade er det jo en lovløs Bande og fortjener at straffes som saadan. Men desuagtet bruges denne Bande til at skyde Arbejdere med, som den aldrig har set før og som aldrig har fornærmet den. Det er altsaa koldblodige Mord af første Grad, men de bliver ikke straffet, fordi Millionærerne hyrer dem. Det er nogle usle, elendige, karakterløse, dovne Lømler, der lader sig hyre til saadant Haandværk. Saadanne Mennesker skulde mildest talt foragtes og afskyes af ethvert civiliseret Menneske.

Millionærer, Fabrikanter og Rigmænd og hvem som har Raad til at hyre dem, har altsaa en Krigsstyrke som de kan bruge, naar de finder for godt at bruge den imod Arbejderorganisationerne. De mener vel som saa: Pinkertonmorderne er stærkere end Arbejderne; for de bruger jo Kugler og Krudt. Der kan man se hvor meget anarkistisk, der ligger i vort Aristokrati; det har Sind til at nedskyde Arbejderne, som har lavet dem til Millionærer. Saaledes er Lovløsheden mellem vort herskende Aristokrati for Øjeblikket og har været længe — omtrent i femten Aar. Men Folk har fundet sig taalmodig i det. Hvis derimod en Eventyrer prøver paa at forøve et Attentat paa saadan en rig Herre, saa bliver han straffet det samme som han kunde have myrdet ham. Det kunne være „all right" med Straffen, men vore Kapitalister skulde straffes paa samme Maade; vore Millionærer, Carnegie, Frick og Konsorter skulde været tiltalt under Loven og været ramt strængt af Lovens Arm for Mord. Folk er nu en Gang bleven saa godt vant til Situationen, saa at mange tænker: vel, det kan ikke blive anderledes. Folk er saa godt vant til at blive bestjaalet og plyndret saa mange slumrer hen og tænker, at de, der behandler dem saaledes, har vel Ret til at gjøre det. Man gjør sig saa ingen Skrupler, men simpelt hen bliver ved at vote det republikanske Parti og derved bliver ved at holde paa Situatitonen eller Regjeringsformen, som ikke har noget imod at Kapitalisterne holder en Morderbande til at myrde den simple Mand og som laver Love under en kunstig, fin Maske, f. Eks. Beskyttelsesloven. Den har jeg dog aldrig lidt, for man vidste at den var blot og bart stillet op for at samle Rigdommen paa faa Mænds Hænder og berøve Massen af Folket deres Indtægter og Formue og slet ikke gavne Arbejderne en Cent. Var det nødvendigt at vore Fabrikanter skulde have Understøttelse, saa burde det være ved Bonus, saa at Folk kunde vide det og forstaa det, thi det retfærdige er at vore Skatter bliver direkte, saa at den rige Mand kom til at betale Skat lige saa vel som den fattige. Men det sker ikke ved Tolden. Jeg vil ikke gaa nærmere ind paa dette Emne, thi jeg har skrevet imod Beskyttelsestolden i 6 a 7 Aar, lige saa længe som „Stjernen" har eksisteret. Vi ved god at vore Kongressamlinger har ødslet det meste af deres Tid hen paa det Beskyttelseshumbug. Foruden Beskyttelsen laver Kongressen mange kunstige Love som vi — Folket — ikke skulle forstaa. I 1873 standsede Kongressen Sølvprægning udelukkende til Fordel for Wallstreetsjøderne. Den Storm, som der rejste sig imellem Folket, bevirkede dog at Prægningen af Sølvet begyndte igjen 1878 efter en indskrænket Maalestok. Folkestormen i '73 mærkede vi ikke noget til her i Nebraska, det var os ganske ubemærket, vi var saa hengiven i det republikanske Parti saa at vi syntes ikke, der behøvedes at gjøres noget for Folket, men kun til Fordel for Monopolerne — det vil sige: den store Majoritet af os. Vi blev ogsaa stadig ved at vælge republikanske Legislatører, som passede nøje sammen med vore Kongressfer. Saaledes er det gaaet til herovre i et frit Land. Efter alle Omstændigheder er det dog besynderligt, hvorledes kan det egentlig hænge sammen? Svaret bliver: fordi Folket ikke er modent til at regjere sig selv. Det har Folkene aldrig været, det beviser Verdenshistorien os med de mange Republiker, der i fordums Tider er bleven opløst. De faa har altid regjeret de mange, saaledes ogsaa endnu. Naar man ogsaa nutildags betragter de mange daarlige Folk, der strømmer ind fra Europa, f. Eks. fra det russiske Polen er der sidste Aar vandret henimod 84,000 Individer, medens der kun fra Danmark er indvandret i samme Tidsrum ca. 11,000, ikke at tale om de uhyre mange Tusinder af Østrigere og Ungarere, Portugisere, Italienere og den megen Indsmugling af Kinesere. Mange af disse daarlige Folk, og særlig dem der kommer herover under vort monopolske Kontraktsystem, er af Europas Værme eller daarligste Affkum. Kongressen har endda passeret Love, som forhindrer ganske Indvandringssystemet pr. Kontrakt. Men vore Mönopoler og Pengefyrster er selv vore Love, uden selv at være ansvarlige for Lovene eller deres Handlinger. Der findes heller ikke noget Land, hvor der er større Standsforskjel end herovre. Herude i Nordveststaterne har vi endda ikke Grund til at klage saa meget paa den Ting, men nede i Oststaterne har Aristokratiet og Kapitalmagten lavet en forbausende Standsforskjel, mest i Fabriksdistrikterne. Der bliver de indførte Kontraktarbejdere og alle fattige Folk næsten ikke betragtet for andet end som Dyr. Ude i California er der ogsaa temmelig megen Forskjel imellem Aristokratiet og det øvrige Samfund. Sligt burde ikke eksistere i en Republik; det helder temmelig meget til et Monarki. Endvidere, i alle de Fabriker, hvor de har lettere Arbejder, der bruger de Kvinder og Børn og lader Mænden gaa hjemme. Det er ukristeligt at behandle fattige Folk den Vej; det er ogsaa Synd at gjøre imod Børnene, i Stedet for at lade dem gaa i Skole og lære noget godt og nyttigt.

Arbejderne har Konkurranse paa alle Maader. Det er ogsaa uhyre Skade for Samfundet at de mange tusinder Kontraktarbejdere bliver indført, som er de vankundigste og daarligste Mennesker, der findes. Arbejdsherrerne sørger ogsaa for at de faar deres Intentionpapirer straks, saa at de kan blive stemmeberettigede, saa stemmer de paa de Personer, som deres Bosser dikterer for dem. Det gjør uberegnelig Skade i vor Republik. Her er maaske en million Arbejdere af den Slags og som ligeledes tager de strejkendes Pladser for en Sulteløn. Hvis vore Valglove vare saaledes beskaffent at ingen er valgberettiget, undtagen de er amerikanske Borgere, saa vilde meget være vundet. Men det vil aldrig ske, saa længe de to gamle Partier regjerer os, for det er imod Monopolherredømmets Interesser.

I Europa sukker de efter mere Frihed i Valglovene. De ved ikke hvad vi maa døje med for megen Frihed, men vi her ovre ved bedst hvor Skoen trykker. De fleste af os har lært at forstaa det.

Farmer-Elevatoren i Dannebrog.

Der har i den senere Tid ofte været spurgt: Hvad bliver det til med Elevatoren i Dannebrog? Og da jeg tillige af flere er bleven opfordret til igjennem „Stjernen"s Spalter at give en Fremstilling af Sagen, saa skal jeg med Redaktørens Tilladelse ogsaa gjøre det, og skal da begynde fra Begyndelsen. For omtrent 3 Maaneder siden blev der dannet et Aktieselskab næsten udelukkende af Farmere, med det Formaal at bygge en Elevator eller kjøbe den nuværende i Dannebrog. Efter Selskabets Organisation gik Bestyrelsen til Ejeren af Elevatoren i Dannebrog for om mulig at kjøbe den af ham; men da han forlangte idetmindste $1000 mere for hans end en ny med den samme Kapasitet vilde koste, saa blev der jo ikke noget af den Sag.

Det næste Skridt, der blev gjort, var at anmode Jernbane-Kompagniet om en Byggeplads ved Trækket. Da der imidlertid hengik en Tid uden Svar, saa sendte vi a Forespørgsel om hvad de vilde gjøre, og et Svar kom da straks med den Betagelse, at de ikke havde modtaget vor Ansøgning, og spurgte ligeledes om hvor stor en Elevator vi agtede at bygge. Ved en Misforstaaelse af Bestyrelsen blev der imidlertid ikke svaret paa dette Brev straks.

Der blev saa skrevet til Kompagniet og givet dem en Fremstilling af hvorledes Sagerne stod og med Anmodning om at sende en Mand herud for selv at undersøge Sagen, og i Løbet af en Uges Tid kom da ogsaa en af deres rejsende Freight-Agenter, og mødtes med Bestyrelsen i Dannebrog. Hvad vi saa fik ud af dette Møde var dette, at vi gjorde bedre i at kjøbe Salters Elevator til den Pris, han forlangte, i Stedet for at bygge en ny, og han talte i det hele taget mere for Salter end noget andet, og mente at vi hellere maatte lade denne Sag fare, da han mente vi ville tabe Penge paa det. Det mente vi vilde blive vor egen Sag, men det syntes han nu ikke. Han vilde imidlertid gaa til Omaha og og rapportere, og saa skulde vi faa Besked. Men den kom imidlertid ikke. Da jeg saa kort efter kom til Omaha, saa gik jeg til Hovedkvarteret for at faa at vide hvad de vilde gjøre. Og her er saa Svaret, som jeg fik. De vilde ingen Plads give os, da vi allerede havde en Elevator her paa Pladsen, og at de maatte beskytte Elevator-Kompagnierne, som allerede havde bygget ved deres Bane mod Konkurrenter, saa at deres Ejendom ikke skulde blive forringet. Da jeg saa spurgte, hvad Beskyttelse Farmerne da vilde have over for en saadan Elevators Vilkaarlighed, blev der svaret, at vi kunde jo gaa til St. Paul eller til en anden Plads, dersom vi ikke syntes om Priserne i Dannebrog. Jeg spurgte da om det var hans Mening, at vi skulde gaa fra deres Bane til B. & M. nord for os? Nej, det var da ikke hans Mening, men e'n Elevator var nok for Dannebrog og han vidste at Salter var en god Mand og betalte en god Pris. At jeg fortalte ham, at naar vi prøvede paa at affende et Carlæs, saa kunde han somme Tider rejse Prisen fra 4 til 8 Cts.,—det hjalp dog ikke hvad jeg sagde; Plads fik vi nu ikke, dersom han kunde forhindre det, og saa maatte jeg gaa med den Besked.

Saaledes staar Sagerne nu for Tiden. Vi har nu indgivet Ansøgning til Jernbanekommissionen om at skaffe os Plads, og faar saa se hvad de vil gjøre.

Som det har gaaet med os, har det gaaet med andre Farmer-Kompagnier andre Steder. Somme Tider har de faaet Plads efter at Tiden har været trukket saa langt ud som muligt. Andre Steder har de maattet søge Lovens Vej, og atter andre Steder har Farmerne givet op. Har man nogen Sinde hørt at Jernbanen har nægtet Plads til et Elevator Kompagni, selv om der har været en eller flere Elevatører der i Forvejen? Vi ser heraf hvorledes de store Korporationer stadig holder sammen og, som Tilfældet er her, beskytter hinanden imod Konkurranse. Maatte det dog blive klart for Farmerne, hvor nødvendigt det er at holde sammen for Selvbeskyttelse. Der er desværre endnu mange, som ikke kan indse Nødvendigheden deraf.

Ærbødigst,
Niels Nielsen.

Om Kjærlighed.

(Efter Pomeroy.)

Min Dreng, tag min Arm og lad os gaa sagte og tale meget forsigtig, saa at ingen kan høre os.

Du er nu omtrent gammel nok til at gifte dig. Tiden er lang, og det er skjønt at sidde ved Siden af den som man elsker og at skue ind i hendes sjælfulde Øjne. At elske en Pige, min Dreng, er en god Sag, og maa Gud være med dig i et saadant Hjærteanliggende. Men se dig for, ellers var det maaske bedre, at du aldrig havde vidst hvad Kjærlighed er! Det gaar saa let at blive ulykkelig. Se op, hvor Hjertet vil lede dig.

Hvis du søger dig en Hustru, min Dreng, se dig da om efter en K v i n d e! Der findes en Mængde skjønne Blomster, som ikke give nogen Duft. Saadanne er ikke værd at samle til en Buket. Der gives smaa uanselige Planter som vokse nede under Hække og nær ved Stenmure, men alligevel afgive en dejlig og behagelig Vellugt. Disse ere de Blomster, som man skal plukke, og disse gjengjælde den Omhu og Besvær, det maatte gjælde at komme i Besiddelse af dem.

Hvis du agter at besøge en Pige, saa gaa med gode Hensigter! Og gaa kun til de gode! Undgaa de kokette! De er hjerteløse og kolde. En saadan egner sig ikke til en god Hustru. Læg Mærke til en, hvis Smag er lig din egen. Søg op en, som du kan elske, om saa hele Verden foragter hende. Søg op en, om hvem dit Hjerte siger, at hun er dig værdig og hvem du vil holde af, ikke fordi andre gjøre det, men fordi hun er den, du stedse har søgt efter! Opsøg Idealet for dine Drømme og Barndomsfantasier og bliv lykkelig!

De findes nemlig, saadanne Kvinder. Disse ere de, som ville vente paa, som ville leve for, som ville dø for den de elske. De lytter ikke til Kjærlighedsprat fra hvem som helst. De efterstræbe ingen Omveksling i sin Kjærlighed, de spørge blot efter det Hjærte, som er trofast, det Sind som er rent. Naar du har fundet en saadan Pige, min Dreng, kan du være lykkelig. Betyder intet, hvis I er fattige, Kjærligheden kan erstatte meget.

Godt Raad
—til—
Billetkjøbere!

Den store Prisnedsættelse paa Billetter fra Chicago til Norge, Sverig og Danmark vil snart ophøre. Prisen, som endnu er $29.75, gjælder med Allan og Dominion Linjens kongelige Postdampere, med andre engelske Linjer samt med Hamborg-Linjen og den direkte Linjes Skibe i Kjøbenhavn, som i denne Uge gjenoptager sin regulære Fart; thi Koleraen er nu omtrent helt forsvunden, og hvad Dag som helst kan man vente Karantænen ophævet, saavel mod Tyskland som mod New York. Vi vil nu raade enhver som agter at rejse til det gamle Land før Jul, at melde sig ind førend den 1ste November og saaledes sikre sig en af de billige Billetter til $29.75 mens de er til at faa. De gjælder for Afrejse fra Chicago hvad Tid som helst lige op til den 8de December. Det eneste Sted i Chicago, hvor de kan faas er paa Hoyedkontoret Nr. 126 E. Kinzie Stret lige ved Northwestern Jernbanestation, nemlig hos Alfrd Mortensen & Co.

Agnter ønskes. God Fortjeneste. Martin Ulvestad, 715—5th St. S. Minneapolis, Minn.

Dr. August Koenig's
HAMBURGER

TROPFEN
Dr. August Konigs
Hamborger-Draaber
—imod—
Blodsygdomme,
Ufordøjelighed,
Mavelidelser,
Leverlidelser,
Hovedpine, Kvalme,
Dyspepsia, Svimmelhed,
Fordøjelsesbesvær,
Mave- og Nyresygdomme,
Billiøse Anfald.
—Ligeledes imod—
Alle Slags Kvindesygdomme.

Ubestridelig det bedste Middel. Pris: 50 Cents eller 5 Flasker for $2.00. Faas paa ethvert Apothek. For $5.00 sendes 12 Flasker omkostningsfrit.
The Charles A. Vogeler Co., Baltimore, Md

Et frisk Glas Öl
—og—
En ægte Snaps
findes altid hos
PETER TODSEN
Alle Slags fine Likører og Cigarer.
Billiard og Pool.
Min Slagterbod
er stadig forsynet med friskt ungt Kjød af de forskjellige Slags, Pølse, Fedt, saltet Kjød og Flæsk m. m.
PETER TODSEN,
DANNEBROG, : NEBRASKA.

Scientific American Agency for
PATENTS
CAVEATS, TRADE MARKS, DESIGN PATENTS COPYRIGHTS, etc.
For information and free Handbook write to MUNN & CO., 361 BROADWAY, NEW YORK.
Oldest bureau for securing patents in America. Every patent taken out by us is brought before the public by a notice given free of charge in the
Scientific American
Largest circulation of any scientific paper in the world. Splendidly illustrated. No intelligent man should be without it. Weekly, $3.00 a year; $1.50 six months. Address MUNN & CO., PUBLISHERS, 361 Broadway, New York.